

Kamervragen II

“Ga maar weer zitten,” zei de meester. “Van valsspelers houd ik niet. Doei.”

Met een beteuterd gezicht ging ik inderdaad maar weer zitten. Het gewraakte spiekbriefje stopte ik in m'n tas. Zucht.

Het spiekbriefje was een hulpmiddel om een stickertje te krijgen voor de tafel van negen. Het ging me niet om de kennis, het ging me om die sticker. En nu was ik gepakt. Geen sticker om mee te beginnen, en blijkbaar ook al weinig kennis. De meester was lichtelijk teleurgesteld en opletende klasgenootjes hebben mij er een dag of twee mee gepest.

In de politiek mag je best spiekbriefjes gebruiken. Het Haagse zou niet kunnen functioneren als bewindslieden niet af en toe de feiten konden checken. Urenlange debatten kun je niet voeren op herinnering en geheugen alleen. Je hebt een geheugensteuntje nodig, zo nu en dan.

Je ziet ministers regelmatig met hele pakken papier onder de arm naar het spreekgestoelte lopen. Een MacBook zou milieuvriendelijker zijn, maar vooruit.

Lange Frans en Baas B. hebben een plaat gemaakt met als titel ‘Kamervragen’. De bedoeling van het rap-duo was vrij duidelijk: Er moeten Kamervragen gesteld worden over de Nederlandse deelname aan de oorlog in Irak. Die oorlog waarvoor zo vaak en zo hardnekkig is gelogen, door iedereen. Die oorlog waar Balkenende hoe dan ook toch aan mee wilde doen. Nu zegt hij dat we 1100 man hebben gestuurd omdat Saddam niet aan de wensen van de VN voldeed.

In de aanloop naar de oorlog in Irak heeft Balkenende zich uitvoerig laten voorliegen, om maar deel uit te mogen maken van de ‘[Coalition of the willing](#)’, het groepje bandieten dat tegen Saddam Hoessein ten strijde wilde trekken. We weten vast nog wel wie dat waren: Bush, Blair en nog een paar wannabe's, zoals Aznar uit Spanje en Balkenende uit Nederland.

Bush loog de wereld voor, en [wij](#) wisten het. Niemand nam die Bush serieus, maar officieel ging ook niemand tegen hem in. Protesten wereldwijd maakten weinig indruk op de politieke machthebbers, die koste wat kost aan een oorlog wilden beginnen.

Al snel werd duidelijk dat Irak moest vallen vanwege de olie, niet vanwege Saddam. George H.W. Bush, de vader van het domme konijn dat nu in Washington doet alsof hij baas van de wereld is, heeft in de jaren zeventig eigenhandig Saddam Hoessein op de Iraakse troon geholpen. Hij was hun belangrijkste bondgenoot tegen die enge burens, de Iraniers. [Donald Rumsfeld](#) ging op bezoek bij Hoessein, het leken dikke vrienden.

Aandacht.

Maar nu. De neo-conservatieven, Bush I en II, Rumsfeld, Rove, Cheney, Wolfowitz etc. hebben zich verenigd in een organisatie genaamd [PNAC](#), Project for a New American Century.

In het kort komt het er op neer dat de heren conservatieven bezig zijn de wereld naar eigen inzicht te verbeteren. Mocht je willen weten hoe zich dat vertaalt naar vrede en verdraagzaamheid, stel ik voor dat je deze lijst even doorneemt: [Casualties of War](#). En

dan hebben we het nog niet eens over het aantal Iraakse burgerslachtoffers (dat dicht in de buurt van 1 miljoen begint te komen) en de gevluchte Irakezen (schatting Rode Kruis: twee tot drie miljoen).

Ja, die oorlog om de burgerbevolking van Irak aan een betere toekomst te helpen, is een groot succes geworden. De Irakezen zijn er zelf ook erg blij mee.

Bij het maken van de oorlogsbeslissing laat Balkenende zich in 2002 leiden door een memo van Tony Blair. Vertrouwelijk uiteraard, en niemand krijgt te weten wat er in de memo staat. Maar op basis van diezelfde memo worden 1.100 Nederlandse soldaten naar Irak getrapt, doen er 200 Nederlandse F-16s mee aan illegale oorlogshandelingen en laait intern de strijd tussen Nederlanders en 'de rest' weer flink op. Mocht je trouwens willen weten wat er in dat briefje stond waar de Balk zo geheimzinnig over deed: [Downing Street Memo](#).

De heren van het PNAC zijn dezelfde slimmeriken die de oorlog tegen Irak hebben voorbereid. Het zal u misschien niet ontgaan zijn dat er 935 officiële leugens naar buiten zijn gebracht. Het bureau [Public Integrity](#) zocht dit uit.

DE OORLOG WAS EEN LEUGEN.

Dat weten we inmiddels allemaal, met uitzondering van een hardnekkig mannetje in Den Haag. Die heeft een spiekbriefje gekregen van zijn vriendjes en wil niet toegeven dat er verkeerde info in staat. De vriendjes zijn inmiddels allemaal gepakt op hun leugens (en ontmaskerd als bedriegers), maar zolang JP de deur dichthoudt voor een onderzoek, blijft hier alles bij het oude.

Er is nu al dertien keer gedebatteerd over de vraag of er wel of geen onderzoek moet komen. Pechtold, Marijnissen en Halsema krijgen er een punthoofd van. Iedere keer weer een stapje dichterbij, weer een leugen ontdekt, weer aan de bel trekken.

Nu, met het onderzoek en de uitkomst over de 935 leugens, dachten de linkse oppositiepartijen een stevige stok gevonden te hebben om mee te slaan. Maar wat doet JP? Die steekt zijn kop nog verder in het zand. Het ging de Balk niet om de massavernietigingswapens, zo zegt hij, maar om het negeren van de VN-resoluties.

(Dat is natuurlijk ook gelul in de ruimte, zeker als je via twee telefoontjes achter het huisadres van Hans Blix kunt komen. Dan bel je hem toch even? De hoogste wapeninspecteur van de VN – en hij verklaart officieel dat er geen wapens zijn in Irak!)

Lekker hypocriet, JP. Als er een land ter wereld is dat systematisch VN-resoluties aan zijn laars lapt, dan is het wel De Verenigde Staten van Amerika. [Kijk maar](#).

Bart